

117

ZARZĄDZENIE MINISTRA LEŚNICTWA I PRZEMYSŁU DRZEWNEGO

z dnia 29 listopada 1958 r.

w sprawie zmiany zarządzenia Ministra Leśnictwa z dnia 13 listopada 1948 r. o należnościach funkcjonariuszów zatrudnionych w jednostkach organizacyjnych podległych Ministerstwu Leśnictwa w razie pełnienia czynności służbowych poza zwykłym miejscem służbowym oraz w razie przeniesienia na inne miejsce służbowe.

Na podstawie § 20 rozporządzenia Ministra Leśnictwa z dnia 26 maja 1950 r. w sprawie uposażenia pracowników przedsiębiorstw lasów państwowych (Dz. U. z 1950 r. Nr 24, poz. 218, z 1951 r. Nr 56, poz. 390, z 1953 r. Nr 15, poz. 62, z 1955 r. Nr 6, poz. 40, z 1956 r. Nr 3, poz. 19 i Nr 29, poz. 136 oraz z 1958 r. Nr 7, poz. 22) zarządza się, co następuje:

§ 1. W zarządzeniu Ministra Leśnictwa z dnia 13 listopada 1948 r. o należnościach funkcjonariuszów zatrudnionych w jednostkach organizacyjnych podległych Ministerstwu Le-

śnictwa w razie pełnienia czynności służbowych poza zwykłym miejscem służbowym oraz w razie przeniesienia na inne miejsce służbowe (Monitor Polski z 1948 r. Nr A-81, poz. 761 i z 1954 r. Nr A-81, poz. 761) skreśla się § 15, a §§ 16—55 oznacza się odpowiednio jako §§ 15—54.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego: w z. R. Gesing

118

ZARZĄDZENIE MINISTRA LEŚNICTWA I PRZEMYSŁU DRZEWNEGO

z dnia 28 stycznia 1959 r.

w sprawie uznania za rezerwat przyrody.

Na podstawie art. 13 ustawy z dnia 7 kwietnia 1949 r. o ochronie przyrody (Dz. U. Nr 25, poz. 180) zarządza się, co następuje:

1. Uznaje się za rezerwat przyrody pod nazwą „Niwa” obszar lasu o powierzchni 17,08 ha w Leśnictwie Biskupice Nadleśnictwa Państwowego Wielowieś, położony w miejscowości Namysłaki, w gromadzie Wielowieś, w powiecie ostrowskim województwa poznańskiego.

2. W skład rezerwatu wchodzi oddziały lasu 123 c, d, 128 a, b, c, według oznaczeń przyjętych w planie urządzenia gospodarstwa leśnego na okres 1947—1956 r. Granice rezerwatu zostały oznaczone na mapie rezerwatu w skali 1:20.000, stanowiącej załącznik do odpowiedniej pozycji rejestru tworów przyrody poddanych pod ochronę.

3. Rezerwat tworzy się w celu zachowania ze względów naukowych i dydaktycznych fragmentu lasu o typie boru mieszanego z udziałem świerka, na granicy jego naturalnego zasięgu.

4. Na obszarze rezerwatu zabronione są:

- a) wycinanie drzew i pobieranie użytków drzewnych, z wyjątkiem wypadków uzasadnionych potrzebami gospodarstwa rezerwatowego, którego zakres określi specjalnie w tym celu opracowany plan gospodarczy, podlegający zatwierdzeniu przez Naczelnego Konserwatora Przyrody; do czasu sporządzenia wymienionego planu dopuszczalne jest usuwanie drzew martwych, wywrotów i złomów w sposób nie narażający na

zniszczenie otoczenia, a w szczególności podrostów i nalotów, oraz z pozostawieniem w ziemi karpiny, jak również wszelkie inne zabiegi hodowlane i pielęgnacyjne po uzgodnieniu z konserwatorem przyrody,

b) zbiór owoców i nasion drzew i krzewów, z wyjątkiem nasion niezbędnych do odnowienia lasu, których pozyskanie odbywa się za zgodą i pod nadzorem konserwatora przyrody,

c) zbiór ziół leczniczych oraz innych roślin lub ich części,

d) pozyskiwanie ściółki leśnej oraz pasanie zwierząt gospodarskich,

e) niszczenie lub uszkodzenie drzew i innych roślin,

f) niszczenie gleby, pozyskiwanie kamieni i innych kopalin,

g) polowanie, chwytanie, płoszenie i zabijanie dziko żyjących zwierząt,

h) zanieczyszczanie terenu i wzniesienie ognia,

i) umieszczanie tablic, napisów i innych znaków, z wyjątkiem tablic i znaków związanych z ochroną terenu,

j) wznoszenie budowli oraz urządzeń komunikacyjnych i innych urządzeń technicznych,

k) przebywanie na terenie rezerwatu poza miejscami w tym celu wyznaczonymi przez konserwatora przyrody.

5. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego: J. Dąb Kocioł

119

ZARZĄDZENIE MINISTRA BUDOWNICTWA I PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH

z dnia 21 lutego 1959 r.

w sprawie robót budowlano-montażowych, wykonywanych przez przedsiębiorstwa państwowe na rzecz jednostek spółdzielczych i gospodarki nie uspołecznionej.

Na podstawie § 9 ust. 1 pkt 1 uchwały nr 45 Rady Ministrów z dnia 21 lutego 1958 r. w sprawie zasad i trybu wprowadzenia nowej organizacji w budownictwie (Monitor Polski Nr 16, poz. 99) oraz w związku z uchwałą nr 81 Rady

Ministrów z dnia 15 marca 1957 r. w sprawie pomocy Państwa dla budownictwa mieszkaniowego ze środków własnych ludności (Monitor Polski Nr 22, poz. 157) i uchwałą nr 59 Rady Ministrów z dnia 15 marca 1958 r. w sprawie dodatkowej

pomocy Państwa dla spółdzielczego budownictwa mieszkaniowego (Monitor Polski Nr 22, poz. 133) zarządza się, co następuje:

§ 1. Zarządzenie dotyczy budownictwa mieszkaniowego realizowanego w ramach przepisów powołanych uchwał Rady Ministrów nr 81 z dnia 15 marca 1957 r. w sprawie pomocy Państwa dla budownictwa mieszkaniowego ze środków własnych ludności (Monitor Polski Nr 22, poz. 157) i nr 59 z dnia 15 marca 1958 r. w sprawie dodatkowej pomocy Państwa dla spółdzielczego budownictwa mieszkaniowego (Monitor Polski Nr 22, poz. 133) oraz innego budownictwa spółdzielczego.

§ 2. 1. Państwowe przedsiębiorstwa budowlano-montażowe, zwane dalej „wykonawcami”, mogą przyjmować zamówienia na roboty budowlano-montażowe od:

- 1) spółdzielni mieszkaniowych typu lokatorskiego — na równi z zamówieniami od jednostek państwowych,
- 2) innych jednostek spółdzielczych niż określone w pkt 1 oraz jednostek gospodarki nie uspołecznionej — w miarę posiadanej wolnej mocy produkcyjnej nie wykorzystanej zamówieniami jednostek państwowych i spółdzielni mieszkaniowych typu lokatorskiego.

2. Przedsiębiorstwo Budownictwa Indywidualnego przyjmuje przede wszystkim zamówienia na budowę domów jednorodzinnych i małych domów mieszkalnych od:

- 1) spółdzielni budowlano-mieszkalniowych,
- 2) spółdzielczych zrzeszeń budowy domów jednorodzinnych,
- 3) ludności realizującej indywidualne budownictwo przyzakładowe i powszechne.

3. W związku z akcją prowadzoną w wykonaniu uchwały nr 26 Rady Ministrów z dnia 5 stycznia 1959 r. w sprawie budowy przez prezydium rad narodowych dodatkowych domów mieszkalnych przeznaczonych na sprzedaż ludności (Monitor Polski Nr 17, poz. 70) wykonawcy, którzy wykonali budowę domów w stanie surowym, obowiązani są kontynuować ją na rachunek nabywców. Kontynuowanie budowy powinno nastąpić na podstawie oddzielnej umowy, zawartej z nabywcą domu, jako nowym inwestorem (zamawiającym).

§ 3. Wykonawcy zawierając umowy z zamawiającymi, o których mowa w § 2, obowiązani są stosować postanowienia §§ 67—71 ogólnych zasad umów o roboty budowlano-montażowe, stanowiących załącznik do zarządzenia Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 14 kwietnia 1958 r. w sprawie umów o roboty budowlano-montażowe wykonywane przez przedsiębiorstwa państwowe (Monitor Polski Nr 32, poz. 186), oraz przepisy niniejszego zarządzenia.

§ 4. 1. Wynagrodzenie wykonawcy w razie wykonywania robót na rzecz spółdzielni mieszkaniowych typu lokatorskiego określa kosztorys, sporządzony na podstawie cen kalkulowanych zgodnie z zasadami obowiązującymi w stosunku do robót wykonywanych na rzecz jednostek państwowych z uwzględnieniem miejscowych warunków budowy.

2. Zasada wynagradzania wykonawcy, określona w ust. 1, obowiązuje również w przypadkach, gdy roboty wykonywane są na rzecz spółdzielni uprawnionych do nabywania materiałów budowlanych na własne cele inwestycyjne i remontowe po cenach zbytu, np. spółdzielnie zrzeszone w Centrali Rolniczej Spółdzielni „Samopomoc Chłopska” lub w Centralnym Związku Spółdzielczości Pracy.

3. Obowiązek udokumentowania, według jakich cen zamawiający uprawniony jest do nabywania materiałów budo-

wlanych na własne cele inwestycyjne i remontowe, ciąży na zamawiającym.

§ 5. 1. W razie wykonywania robót na rzecz zamawiających, o których mowa w § 2 ust. 1 pkt 2 oraz ust. 2, wykonawca obowiązany jest, stosownie do postanowień § 71 ust. 2 ogólnych zasad umów o roboty budowlano-montażowe doliczać do wynagrodzenia określonego w § 4 ust. 1 dopłaty wynikające z różnicy pomiędzy cenami materiałów budowlanych, obowiązującymi w budownictwie spółdzielczym oraz indywidualnym, a cenami obowiązującymi dla budownictwa na rzecz jednostek państwowych.

2. Dopłaty, o których mowa w ust. 1, należy uwzględniać w kosztorysach dodatkowych w formie dopłat do poszczególnych pozycji kosztorysowych lub ich grup bądź do całych kosztorysów bez doliczania narzutów na normatywne koszty bezpośrednio przewidzianych w przepisach o kosztorysowaniu.

3. Nie sporządza się kosztorysów dodatkowych (ust. 2), oraz nie dolicza dopłat (ust. 1), jeżeli zamawiający dostarczy materiały i odprzeda je wykonawcy według cen obowiązujących dla jednostek państwowych.

§ 6. Rozliczenia z tytułu robót wykonywanych na rzecz zamawiających, o których mowa w § 2 ust. 3, dokonywane są odpowiednio na podstawie przepisów § 4 lub § 5.

§ 7. Wykonawca może brać udział w przetargu na roboty zlecone przez zamawiających, o których mowa w § 2 ust. 1 pkt 2, pod warunkiem, że wysokość oferowanych cen kosztorysowych nie będzie niższa od cen ustalonych za roboty na rzecz jednostek państwowych z uwzględnieniem przepisów § 5.

§ 8. 1. Rozliczenia za roboty budowlano-montażowe należy przeprowadzać w trybie ustalonym dla rozliczeń na rzecz jednostek państwowych.

2. Umieszczone w fakturach wyrównawczych dopłaty (§ 5 ust. 1) należy ewidencjonować na wyodrębnionym koncie i odprowadzać do budżetu Państwa w terminach określonych odrębnymi przepisami.

3. W odniesieniu do obiektów rozliczanych jednorazowo fakturą końcową, o których mowa w § 42 ust. 3 i 4 ogólnych zasad umów o roboty budowlano-montażowe, wykonawca ma prawo żądać zaliczek od zamawiającego taki obiekt (na warunkach określonych w umowie).

§ 9. Wykonawcy wykonujący roboty budowlano-montażowe w granicach określonych niniejszym zarządzeniem, ujęte w ich planie produkcyjnym, otrzymują zaopatrzenie materiałowe na te roboty z puli pozarynkowej — w ramach rocznych limitów przydziałowych.

§ 10. Ministerstwo Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych uwzględni w swoich planach kontroli badanie realizacji przepisów niniejszego zarządzenia w zakresie prawidłowej gospodarki materiałowej.

§ 11. Tracą moc przepisy wydane przez Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych oraz Ministra Gospodarki Komunalnej w przedmiocie uregulowanym niniejszym zarządzeniem.

§ 12. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1959 r.

Minister Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych:
S. Pietrusiewicz

Redakcja: Urząd Rady Ministrów — Biuro Prawne, Warszawa, al. Ujazdowskie 1/3.
Administracja: Administracja Wydawnictw Urzędu Rady Ministrów, Warszawa, ul. Krakowskie Przedmieście 50.

Tłoczono z polecenia Prezesa Rady Ministrów w Zakładach Graficznych „Tamka”, Warszawa, ul. Tamka 3.